BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh.
Seite 39r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ipse cēsensus. in quo omne meritū ꝓsistit. ab ipso sit. cū nec
cogitare qd̄ min̄ē quā cēsentire. aliq̄d a nobis q̄si ex nobis suf
ficientes sum̄. Verba s̄ ñ mea s; apli. q̄ omi qd̄ boni potē ēē ide
cogitare. æ uelle. æ pficere. p bona uoluntate attribuit dō. ñ
suo arbitro. Si ḡ tria hec. hoc ē bona cogitare. uelle. pficere.
opat̄ ds in nobis. primū pfecto sine nobis. sedm nobiscū. ter
ciū p nos facit. Siquidē immittendo bonā cogitationē nos p̄
uenit. immittendo etiā uelle. uoluntatē s̄ p cēsensū iungit.
ministrando æ cēsensui facultatē ut facultatē foris p aptū
op̄ nr̄m. intern̄ opifex innotescit. Sane ipsi nos p̄uenire ñ
possum̄. Qui aut bonū neminē inuenit. neminē saluat. q̄
ñ p̄uenit. Ado ḡ sine dubio fit nr̄e salutis exordiū. nec p nos
utiq; nec nobiscū. Verū cēsensus æ op̄. æ si ñ ex nobis. iā ñ tam
sine nobis. Hec primū itaq; in q̄ q̄ppe nos nil facim̄ nec utiamū
qd̄ æ plerūq; extorquet timor inutilis. aut simulatio dāpnabi
lis. s; tantū mediū nobis reputabit̄ in meritū. Sola nēpe int̄
dū bona uoluntas sufficit. cetera ñ p̄sunt. si sola defuerit. Non
p̄sunt dicerī. s; agentī ñ cernenti. Valet itaq; intentio ad meri
tū. actio ad exemplū. utrūq; p̄ueniens cogitatio tantūm̄ ad ex
citandū. Cauendū ḡ ne cū hec inuisibilit̄ actitari int̄ nos ac
nobiscū sentim̄. aut nr̄e uoluntati attribuam̄ q̄ infirma est.
aut dī necessitati q̄ nulla ē. s; soli gr̄e ei q̄ plen̄ ē. Ipsa liberū
excitat arbitriū. cū seminat cogitatū. sanat cū mutat affec
tū. roborat ut p̄ducat ad actū. seruat ne sentiat defectum.
Sic aut ista cū libero arbitro opat̄. ut tantū in p̄mo illud p̄ue
niat. in cetis committ̄. ad hoc utiq; p̄ueniens. ut iā s̄ deinceps
coopent̄. ita tam qd̄ a gr̄a ceptū ē part̄ ab utroq; pficit̄. ut
miti ñ singillati. simul ñ uicissim p singlos pficet opent̄. ñ par
tū grā. partū liberū arbitriū. s; totū singlā opē indiuiduo pagit.